

Kort verslag reis Kenia - 13 - 11 - 2011 – Reis oktober/november 2011

Lieve beste mensen,

Terug in Nederland na een reis van drie weken naar Kenia een kort verslag – vooruitlopend op een Nieuwsbrief. In Kenia was geen gelegenheid of een zeer zwakke verbinding om een bericht te sturen.

Allereerst wil ik de dankbaarheid aan jullie overbrengen van de mensen waarmee wij contact hebben in en om Entesekera, de TEMA en AROP vrouwen, de scholen en anderen. Zij hebben mij nadrukkelijk gevraagd jullie, de donateurs en anderen die Maji steunen, van harte te bedanken voor jullie steun. Zij realiseren zich goed dat jullie het doen van de projecten mogelijk maken.

De reis is weer goed verlopen. Wel was het regelmatig zeer spannend op de weg. Het was en is de korte regentijd en dat betekende deze keer heel veel regen alsof de hemeldouches voluit opengedraaid werden. Het effect op de meeste wegen en paden was enorm. Een aantal malen was het alsof we op ijs reden. Wij zijn er goed doorgekomen, mede dankzij de stuurmanskunst van Jonas. Anderen hadden minder 'geluk'. We hebben een tankauto, een bus en diverse 4WD auto's in de greppels langs de kant van de weg zien liggen. Ook in de Maasai Mara waren meerdere Landrovers gestrand in de modder.

In Loita hebben we weer onze vrienden en contacten ontmoet en de projecten bezocht. Bij de Primary school in Empurputia was sprake van teleurstelling aan mijn kant. De toiletten waarvoor Maji in november 2010 geld heeft gegeven waren nog niet klaar. In april van dit jaar ontbraken de deuren. Toen was mij beloofd dat die heel snel geplaatst zouden worden. Nu, na een half jaar, was er nog niets gebeurd. Ik heb in een indringend gesprek met het schoolbestuur en de huidige headmaster en vervolgens in een soortgelijk gesprek met de vorige headmaster waarmee de eerste afspraken zijn gemaakt mijn teleurstelling en ongenoegen onomwonden duidelijk gemaakt.

Uit het gesprek met Timothy, de headmaster die in maart is overgeplaatst en waarmee in eerste instantie de afspraken zijn gemaakt in november 2010, bleek dat de kosten iets te laag waren ingeschat. Het excuus van hem en zijn toezeggingen waren voor mij aanleiding om een extra Ksh 2.000 bij te dragen.

Resultaat: de volgende dag zijn twee fundi's (werklui) aan het werk gegaan. Twee dagen later waren de deuren geplaatst en heeft het schoolbestuur toegezegd de afwerking, w.o. het maken van een vloer van cement, voor haar verantwoordelijkheid en rekening te nemen.

Het pad/brug door het moeras moet worden gerepareerd en onderhouden. De mannen die bij de school verzameld waren voor een meeting, heb ik toegesproken en opgeroepen samen de schouders ("pull up your socks") eronder te zetten en het pad te repareren en zo in stand te houden. Het blijft afwachten of dat er van komt.

We hebben Enthashata bezocht, de plek waar de bijenfarm gestart is. De bijenkorven zijn op hun definitieve plek geplaatst en het begin van een omheining is aangebracht. Echter, de bijen zijn vertrokken door het transport van het huis waar ze waren opgeslagen naar de definitieve plek.

Opnieuw zullen de korven moeten worden voorzien van lokstof om de bijen aan te trekken.

Van de leverancier van de korven en toebehoren heeft de groep een cursus aangeboden gekregen.

Daar zal binnenkort gebruik van gemaakt worden tegelijkertijd met de AROP vrouwen uit Narodja.

Dat betreft namelijk de groep vrouwen (AROP – Alternative Rite Of Passage = alternatief ritueel voor het besnijdenis ritueel – de overgang van meisje naar vrouw) waar Maji ook een bijenfarm voor zal financieren. We hebben de vrouwengroep ontmoet en de locatie bezocht waar de korven zullen worden geplaatst. Ze zijn zeer enthousiast en hebben hoge verwachtingen over de opbrengsten van de honing.

De regen maakte dat het steeds groener werd in Loita. Het gras schoot uit de grond en dat betekende voedsel voor het vee en het wild. En de tijd voor het planten en zaaien van nieuwe gewassen wat dan ook volop aan de hand was.

Tijdens het bezoek dat Anneke en ik aan de Maasai Mara brachten, hebben we weer heel veel en prachtig wild gezien in hun eigen habitat. Wat is dat toch mooi!

(Anneke, mijn echtgenote, was deze keer mee op reis. En dat was fijn).

In Nairobi heb ik een aantal zakelijke afspraken gehad. Eén daarvan betrof de eerste man op de Nederlandse ambassade. Een leuk en goed gesprek over zowel de ontwikkeling in Kenia en de 'bemoeienis' van buitenlandse overheden en NGO's als over zaken doen in Kenia. Een vervolcontact is hieruit voortgekomen. Voor jullie informatie, ik heb het plan opgevat om naast het werk voor Maji Maendeleo ook zakelijk aan de slag te gaan in Kenia. Dat zal vooralsnog gericht zijn op Management Consultancy en Management Development met training, advies en coaching.

Met Samuel, de student die wij steunen bij het kunnen studeren aan de Jomo Kenyatta University in Nairobi, hebben we een aantal plekken in Nairobi bezocht.

In Nairobi was sprake van extra bewaking en controle van mensen en voertuigen. Dat had te maken met de situatie in Somalië waar het Keniaanse leger, in samenwerking met de regering van Somalië, de strijd is aangegaan met Al Shaabab, een terroristische organisatie die al enkele aanslagen gepleegd heeft in Kenia. In Loita is geen sprake van dreiging hiervan. Ten eerste ligt Loita helemaal in het zuiden van Kenia en Somalië in het Noorden. Daarbij komt dat Loita dun bevolkt is en er heel beperkt sprake is van toerisme. Dat maakt dat Loita, denk ik, niet interessant is voor groepen die met hun terroristische acties in het nieuws willen komen.

In Nairobi in contact gekomen met Jan Geu Grootenhuis. Een Nederlandse veearts die al 40 jaar in Kenia woont en werkt. Zijn gebied betrof vooral het overbrengen van ziektes van wild op vee en de relatie tot de mens. Geu heeft een safari camp gebouwd niet ver van Empurputia. Wij hebben dat camp bezocht en het is prachtig. Het bestaat uit 3 bomas (huisjes) en 4 tenten allen van de luxe van bedden, zitje, douche en verlichting

voorzien. Vanuit het camp worden wandelsafari's gehouden. Wellicht dat er uit dit contact een vorm van samenwerking kan komen tussen de activiteiten van Geu, met de wereld aan contacten en de Stichting Maji Maendeleo. Ik zal jullie op de hoogte houden van de ontwikkelingen.

In een vorig bericht heb ik verteld over de fotograaf Anja Ligtenberg. Zij heeft in april foto's gemaakt van de alternatieve rituelen voor besnijdenis in Loita en Magadi. In het magazine van National Geographic van november 2011 is het verhaal met foto's gepubliceerd. Erg leuk en fantastisch dat het in een zo'n gerenomeerd blad is geplaatst.

Tot zover dit verslag. Ik hoop op redelijk korte termijn een nieuwsbrief te kunnen maken en versturen.

Met vriendelijke groeten,

Wicher Wildeboer
Voorzitter